

Sinteza observațiilor la proiectul de Decizie privind *Procedura de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații*

Perioada de consultare pentru proiectul de Decizie a Președintelui ANRC privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența ANRC s-a încheiat la data de 29 noiembrie 2002.

În conformitate cu dispozițiile art.50 alin.(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, denumită în continuare *Ordonanța-cadru*, ANRC are obligația de a publica, pe pagina de Internet, un material de sinteză a observațiilor primite cu privire la proiectul sus-menționat, în care va preciza și poziția sa față de aceste observații.

În urma analizării tuturor observațiilor primite, ANRC a decis preluarea unor puncte de vedere care se vor regăsi în cuprinsul Deciziei.

Observațiile primite de către ANRC în cursul procedurii de consultare privesc în esență următoarele aspecte:

1. Reformularea unor exprimări din cuprinsul proiectului de Decizie

Au fost analizate propunerile primite cu privire la modificarea unor termeni sau a unor exprimări, unele dintre acestea fiind acceptate și regăsindu-se în varianta finală a deciziei.

2. Domeniul de competență a ANRC în ceea ce privește soluționarea litigiilor

Art.36 din Ordonanța-cadru reglementează competența ANRC în ceea ce privește soluționarea litigiilor. ANRC este organ administrativ-jurisdicțional, furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori furnizorii de servicii poștale fiind obligați să sesizeze ANRC în situația apariției unui litigiu în legătură cu obligațiile impuse acestora în temeiul prezentei ordonanțe de urgență sau al legislației speciale. Observațiile primite aveau în vedere varianta inițială a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.79/2002, însă după aprobarea acesteia prin Legea nr.591/2002 art.36 alin.(4) are un nou conținut, la care se raportează proiectul de decizie.

3. Participarea președintelui ANRC în cadrul Comisiei

Art.6 alin.(1) din Regulamentul de organizare și funcționare a ANRC, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.880/2002, nu prevede expres o astfel de

atribuție în sarcina președintelui ANRC. Pentru buna desfășurare a procedurii de soluționare a litigiilor, Comisia va informa periodic președintele ANRC cu privire la aspectele cauzei.

4. Termenele

Unele observații privind modificarea termenelor au fost preluate - de exemplu art.16 alin.(2) și art.21 alin.(1) - dar prelungirea sau introducerea unor noi termene nu a fost totdeauna posibilă datorită faptului că s-ar fi ajuns la depășirea termenului de 4 luni prevăzut de Ordonanța-cadru pentru emiterea deciziei de soluționare a litigiului.

De asemenea, a fost introdus un alineat nou la art.29 prin care se prevede posibilitatea modificării termenelor în funcție de natura și circumstanțele cauzei.

În cazul prevăzut la art.1 alin.(2) și art.5 din proiectul de decizie, nu s-a dorit introducerea unor termene deoarece ANRC urmărește ca părțile să aibă posibilitatea soluționării pe cale amiabilă a litigiilor ce pot apărea. Doar în cazul în care părțile nu ajung la o înțelegere, ANRC poate fi sesizată în vederea soluționării litigiului.

5. Întâlnirile Comisiei în mod separat cu părțile

În legătură cu observația privitoare la renunțarea la întâlnirile separate dintre Comisie și una din părți, ANRC consideră că astfel de întâlniri sunt utile pentru buna soluționare a litigiului, nefiind de natură să trezească suspiciuni cu privire la obiectivitatea Comisiei. Practica autorităților de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene este în acest sens.

În situația întâlnirilor separate, procesul-verbal al întâlnirii va fi transmis inclusiv părții care nu a fost prezentă astfel încât aceasta este informată despre desfășurarea procedurii.

6. Aplicarea în cadrul procedurii de soluționare a litigiilor a amenzilor administrative prevăzute la art.56 din Ordonanța-cadru

Referitor la observația privind stabilirea prin decizie a președintelui ANRC a unor amenzi administrative, menționăm că aceste amenzi sunt stabilite prin Ordonanța-cadru, iar nu prin decizia președintelui ANRC. Prin decizie se prevede doar aplicarea prevederilor acestui articol în cazurile menționate.

Conform art.56 alin.(1) din Ordonanța-cadru, furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice pot fi obligați la plata unor amenzi administrative pentru a-i determina să furnizeze în mod complet și corect informațiile care le-au fost cerute de ANRC în aplicarea prevederilor Ordonanței-cadru.

De asemenea, pentru o abordare unitară a fost inclusă în cuprinsul proiectului de decizie și referirea la dispozițiile art.60 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.31/2002 privind serviciile poștale.

7. Noțiunile de *împrejurări, situații excepționale, grave prejudicii*

Noțiunile menționate sunt prevăzute ca atare în diferite acte normative, sfera acestora fiind apreciată de la caz la caz în funcție de circumstanțele concrete ale litigiului în cauză.

8. ANRC - organ administrativ jurisdicțional. Atacarea deciziilor președintelui ANRC emise în vederea soluționării litigiilor

În legătură cu observația privitoare la faptul că ANRC nu este organ jurisdicțional, menționăm că nu numai instanțele judecătorești pot fi organe jurisdicționale, ci și alte instituții pot desfășura activități cu caracter jurisdicțional. Conform art.36 alin.(4) din Ordonanța-cadru, "*Decizia emisă de președintele ANRC, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art. 38 alin.(7).*"

9. Terminologie

În ceea ce privește observațiile în legătură cu schimbarea noțiunilor de *reclamant* și *pârât* cu „persoana care inițiază procedura reglementată de prezenta decizie” și „persoana împotriva căreia se inițiază procesul”, acestea nu au fost reținute întrucât ar fi condus la îngreunarea exprimării. Pe de altă parte, este adevărat că noțiunile de „*reclamant*” și „*pârât*” sunt consacrate în cadrul procedurilor în fața instanțelor judecătorești, însă aceasta nu împiedică folosirea lor și cu un sens specific în cadrul altor proceduri.

10. Caracterul contencios al procedurii de soluționare a litigiilor în fața ANRC

Procedura de soluționare a litigiilor în fața ANRC este o procedură prealabilă contencioasă, părțile aflate în litigiu având interese contrare.

11. Soluția preliminară a Comisiei

Soluția preliminară nu reprezintă o decizie a președintelui ANRC, părțile având posibilitatea să ceară reanalizarea oricărui aspect al acesteia. ANRC consideră că această prevedere este în avantajul părților și este de natură să evite o contestare ulterioară a deciziei de soluționare a litigiului.

12. Obligatoritatea procedurii de mediere în fața ANRC

Procedura de soluționare a litigiilor de către ANRC este obligatorie, fiind o procedură prealabilă. Părțile au însă posibilitatea de a opta fie pentru soluționarea litigiului prin intermediul procedurii de mediere, fie prin intermediul procedurii contencioase. Astfel, procedura de mediere în fața ANRC nu este obligatorie, ea fiind o facilitate acordată părților în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă. Comisia în cadrul procedurii de mediere nu poate impune o anumită soluție, lăsând-o la latitudinea părților.

13. Principiile generale ale medierii

Procedura de mediere reglementată de Decizia președintelui ANRC nu este de natură a încălca principiile generale ale medierii. ANRC a dorit ca prin procedura reglementată să faciliteze ajungerea la o soluție pe cale amiabilă de către părțile aflate în litigiu, având în vedere cadrul legislativ în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, precum și natura litigiilor ce intră în competența ANRC. Pe de altă parte, principiile generale ale medierii nu sunt consacrate la nivel legislativ în dreptul românesc, iar unele acte normative folosesc termenul de „mediere” în diferite sensuri specifice, în funcție de obiectul reglementării.

14. Obligația pârâtului de a depune răspunsul

Prevederile art.16 alin.(2) și (3) nu sunt de natură a crea o bănuială de vinovăție în sarcina pârâtului, ci reprezintă doar sancțiunea încălcării unei obligații impuse printr-un act normativ.

15. Expunerea punctelor de vedere de către părți

Expunerea punctelor de vedere de către părți, prevăzută la art.18, reprezintă o susținere în contradictoriu în fața Comisiei a pretențiilor acestora, fiind de natură a ajuta la identificarea intereselor părților.

16. Formularul-tip al sesizării

Sesizarea reclamantului se va face conform formularului-tip prevăzut în anexa deciziei, avându-se în vedere toate categoriile de informații solicitate.

Datele de identificare ale pârâtului sunt necesare întrucât servesc la identificarea și comunicarea cu acesta.